Το κείμενο αυτό αποτελεί απλώς εργαλείο τεκμηρίωσης και δεν έχει καμία νομική ισχύ. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν φέρουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του. Τα αυθεντικά κείμενα των σχετικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των προοιμίων τους, είναι εκείνα που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι διαθέσιμα στο EUR-Lex. Αυτά τα επίσημα κείμενα είναι άμεσα προσβάσιμα μέσω των συνδέσμων που περιέχονται στο παρόν έγγραφο

►**B** **ΟΔΗΓΙΑ 2002/53/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,**

της 13ης Ιουνίου 2002,

περί του κοινού καταλόγου ποικιλιών καλλιεργούμενων φυτικών ειδών

(ΕΕ L 193 της 20.7.2002, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003	L 268	1	18.10.2003

Διορθώνεται από:

►**C1** Διορθωτικό ΕΕ L 90666 της 6.8.2026, σ. 1 (2002/53/ΕΚ)

▼B

ΟΔΗΓΙΑ 2002/53/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

της 13ης Ιουνίου 2002,

περί του κοινού καταλόγου ποικιλιών καλλιεργούμενων φυτικών ειδών

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία αφορά την αποδοχή των ποικιλιών τεύτλων, κτηνοτροφικών φυτών, σιτηρών, γεωμήλων, καθώς και ελαιούχων και κλωστικών φυτών σε κοινό κατάλογο ποικιλιών καλλιεργουμένων φυτικών ειδών, των οποίων οι σπόροι προς σπορά ή τα φυτά προς φύτευση μπορούν να τεθούν σε εμπορία σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2002/54/ΕΚ που αφορά την εμπορία σπόρων τεύτλων προς σπορά, της οδηγίας 66/401/ΕΟΚ που αφορά σπόρους προς σπορά κτηνοτροφικών φυτών, της οδηγίας 66/402/ΕΟΚ που αφορά σπόρους δημητριακών προς σπορά, της οδηγίας 2002/56/ΕΚ που αφορά σπόρους γεωμήλων προς φύτευση και της οδηγίας 2002/57/ΕΚ που αφορά σπόρους προς σπορά ελαιούχων και κλωστικών φυτών.

2. Ο κοινός κατάλογος των ποικιλιών καταρτίζεται βάσει των εθνικών καταλόγων των κρατών μελών.

3. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις ποικιλίες των οποίων οι σπόροι προς σπορά ή προς φύτευση είναι αποδεδειγμένο ότι προορίζονται για εξαγωγή προς τρίτες χώρες.

Άρθρο 2

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, ως «επίσημες διατάξεις» νοούνται οι διατάξεις οι οποίες θεσπίζονται:

α) από τις αρχές κράτους, ή

β) υπό την ευθύνη του κράτους, από νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, ή

γ) για βοηθητικές δραστηριότητες, επίσης υπό τον έλεγχο του κράτους, από φυσικά ορκωτά πρόσωπα,

υπό τον όρο ότι τα αναφερόμενα στα στοιχεία β) και γ) πρόσωπα δεν αποκομίζουν ιδιαίτερο όφελος από το αποτέλεσμα των διατάξεων αυτών.

Άρθρο 3

1. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει έναν ή περισσοτέρους καταλόγους των επίσημα αποδεκτών ποικιλιών για την πιστοποίηση και την εμπορία στο έδαφός του. Τους καταλόγους μπορεί να συμβουλεύεται κάθε ενδιαφερόμενος.

2. Σε περίπτωση ποικιλιών (καθαρών σειρών, υβριδίων) που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά ως γονείς για τελικές ποικιλίες, οι διατάξεις της παράγραφου 1 εφαρμόζονται μόνον εφόσον οι σπόροι που ανήκουν σε αυτές πρέπει να διατεθούν στο εμπόριο με τα ονόματά τους.

▼B

Οι όροι υπό τους οποίους οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται και σε άλλες ποικιλίες που χρησιμοποιούνται ως γονείς μπορούν να καθορισθούν σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2. Στο μεταξύ, στην περίπτωση σιτηρών εκτός του αραβοσίτου, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν τα ίδια τις διατάξεις αυτές σε άλλες ποικιλίες που χρησιμοποιούνται ως γονείς όσον αφορά τους σπόρους που προορίζονται να πιστοποιηθούν στο έδαφός τους.

Οι ποικιλίες που χρησιμοποιούνται ως γονείς αναφέρονται με αυτή την ιδιότητά τους.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η αποδοχή μιας ποικιλίας στον κοινό κατάλογο ή στον κατάλογο άλλου κράτους μέλους είναι ισοδύναμη με την αποδοχή στο δικό τους κατάλογο. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος απαλλάσσεται των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 7, στο άρθρο 9 παράγραφος 4 και στο άρθρο 10 παράγραφοι 2 έως 5.

Άρθρο 4

1. ►C1 Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε μια ποικιλία να είναι αποδεκτή μόνον αν είναι σαφώς διακρινόμενη, σταθερή και επαρχώς ομοιόμορφη. Η ποικιλία πρέπει να έχει αξία καλλιέργειας και χρήσης. ◄

2. ►C1 Η εξέταση της αξίας καλλιέργειας και χρήσης δεν είναι αναγκαία: ◄

α) για την αποδοχή ποικιλιών αγρωστωδών, εάν ο δημιουργός δηλώσει ότι οι σπόροι της ποικιλίας του δεν προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως κτηνοτροφικά φυτά·

β) ►C1 για την αποδοχή ποικιλιών, των οποίων οι σπόροι προορίζονται προς εμπορία σε άλλο κράτος μέλος, το οποίο τις αποδέχεται λαμβανομένης υπόψη της αξίας καλλιέργειας και χρήσης τους· ◄

γ) για την αποδοχή ποικιλιών (καθαρών σειρών, υβριδίων) που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά ως γονείς ποικιλιών υβριδίων που ικανοποιούν τις απαιτήσεις της παραγράφου 1.

3. Σε περίπτωση ποικιλιών στις οποίες εφαρμόζεται η παράγραφος 2 στοιχείο α), μπορεί να αποφασίζεται, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 3 και στο μέτρο που αυτό δικαιολογείται για την ελεύθερη κυκλοφορία σπόρων εντός της Κοινότητας, ότι κατά τη σχετική εξέταση οι ποικιλίες πρέπει να αποδεικνύονται κατάλληλες για τη χρήση για την οποία έχουν δηλωθεί ότι προορίζονται. Στις περιπτώσεις αυτές, πρέπει να καθορίζονται οι όροι της εξέτασης.

4. Οι γενετικώς τροποποιημένες ποικιλίες κατά την έννοια του άρθρου 2 σημεία 1 και 2 της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ γίνονται αποδεκτές μόνον εάν είναι ασφαλείς για την υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον, κατόπιν λήψεως όλων των κατάλληλων μέτρων.

▼M1

5. Περαιτέρω, όταν υλικό που προέρχεται από μια φυτική ποικιλία προορίζεται να χρησιμοποιηθεί σε τρόφιμα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, ήσε ζωοτροφές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και τις γενετικώς τροποποιημένες ζωοτροφές [1], η ποικιλία είναι αποδεκτήμόνον εάν έχει εγκριθεί σύμφωνα με τον ανωτέρω κανονισμό.

[1] ΕΕ L 268 της 18.10.2003, σ. 1.

▼B

6. Χάριν διαφύλαξης των φυτικών γενετικών πόρων περί των οποίων το άρθρο 20 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη δύνανται να παρεκκλίνουν των κριτηρίων αποδοχής που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1, εφόσον καθοριστούν ειδικοί όροι σύμφωνα με τη διαδικασία την αναφερομένη στο άρθρο 23 παράγραφος 2 και λαμβανομένων υπόψη των προδιαγραφών του άρθρου 20 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β).

Άρθρο 5

1. Μια ποικιλία είναι σαφώς διακρινόμενη εάν, ανεξαρτήτως της προέλευσης, τεχνικής ή φυσικής, της αρχικής παραλλαγής από την οποία προήλθε, ξεχωρίζει καθαρά από έναν ή περισσότερους σημαντικούς χαρακτήρες οποιασδήποτε άλλης γνωστής ποικιλίας στην Κοινότητα.

Οι χαρακτήρες πρέπει να είναι δυνατόν να αναγνωρίζονται και να περιγράφονται με ακρίβεια.

Μια ποικιλία γνωστή στην Κοινότητα είναι κάθε ποικιλία η οποία, κατά τη στιγμή που υποβάλλεται δεόντως η αίτηση για την αποδοχή της εξεταζόμενης ποικιλίας:

— είτε περιλαμβάνεται στον κοινό κατάλογο των ποικιλιών των καλλιεργουμένων φυτικών ειδών ή στον κατάλογο ποικιλιών κηπευτικών ειδών,

— είτε, χωρίς να περιλαμβάνεται σε έναν από τους εν λόγω καταλόγους, έγινε αποδεκτή ή πρόκειται να γίνει δεκτή στο εν λόγω κράτος μέλος ή σε άλλο κράτος μέλος, είτε για πιστοποίηση και εμπορία είτε για πιστοποίηση σε άλλες χώρες,

εκτός αν οι προαναφερθείσες προϋποθέσεις δεν πληρούνται σε όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πριν ληφθεί η απόφαση σχετικά με την αίτηση αποδοχής της εξεταζόμενης ποικιλίας.

2. Μια ποικιλία θεωρείται σταθερή αν, μετά τις διαδοχικές αναπαραγωγές ή πολλαπλασιασμούς της ή στο τέλος κάθε κύκλου, εφόσον ο δημιουργός έχει προσδιορίσει έναν ιδιαίτερο κύκλο αναπαραγωγών ή πολλαπλασιασμών, διατηρεί τα αρχικά βασικά χαρακτηριστικά της.

3. Μια ποικιλία θεωρείται επαρκώς ομοιόμορφη αν τα φυτά που την αποτελούν - εκτός σπανίων ανωμαλιών - είναι, λαμβανομένων υπόψη των ιδιομορφιών του συστήματος αναπαραγωγής των φυτών όμοια ή γενετικώς όμοια για το σύνολο των χαρακτηριστικών που λαμβάνονται υπόψη για το σκοπό αυτόν.

4. Μια ποικιλία έχει ικανοποιητική αξία από απόψεως καλλιεργείας ή χρησιμοποιήσεως αν, σε σχέση με άλλες αποδεκτές ποικιλίες στον κατάλογο του εν λόγω κράτους μέλους, παρουσιάζει, με το σύνολο των χαρακτηριστικών της και τουλάχιστον για την παραγωγή σε δεδομένη περιοχή, σαφή βελτίωση είτε για την καλλιέργεια, είτε για την εκμετάλλευση της συγκομιδής ή τη χρησιμοποίηση των προϊόντων που προέρχονται από αυτή. Η κατωτερότητα ορισμένων χαρακτηριστικών μπορεί να αντισταθμισθεί με άλλα ευνοϊκά χαρακτηριστικά.

▼B

Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ποικιλίες οι οποίες προέρχονται από άλλα κράτη μέλη να υπόκεινται, ιδίως ως προς τη διαδικασία αποδοχής, στους ιδίους όρους με εκείνους οι οποίοι εφαρμόζονται στις εθνικές ποικιλίες.

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι η αποδοχή ποικιλιών είναι το αποτέλεσμα επίσημων εξετάσεων που πραγματοποιούνται, ιδίως κατά την καλλιέργεια, και αφορούν επαρκή αριθμό χαρακτηριστικών ώστε να καταστεί δυνατή η περιγραφή της ποικιλίας. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται για τη διαπίστωση των χαρακτηριστικών πρέπει να είναι ακριβείς και αξιόπιστες. Για να καθορισθεί η διάκριση, οι εξετάσεις καλλιέργειας πρέπει να περιέχουν τουλάχιστον τις συγκρίσιμες διαθέσιμες ποικιλίες που είναι γνωστές στην Κοινότητα κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 1. Για την εφαρμογή του άρθρου 9, συμπεριλαμβάνονται και άλλες διαθέσιμες συγκρίσιμες ποικιλίες.

2. Κατά την αναφερόμενη στο άρθρο 23 παράγραφος 2 διαδικασία καθορίζονται, λαμβανομένης υπόψη της καταστάσεως των επιστημονικών και τεχνικών γνώσεων:

α) τα χαρακτηριστικά που πρέπει τουλάχιστον να αφορούν οι εξετάσεις για τα διάφορα είδη·

β) οι ελάχιστες προϋποθέσεις οι οποίες αφορούν την εκτέλεση των εξετάσεων·

γ) ►C1 οι απαραίτητες λεπτομέρειες των εξετάσεων καλλιέργειας προκειμένου να εκτιμηθεί η αξία καλλιέργειας ή χρήσης της ποικιλίας· οι λεπτομέρειες αυτές μπορούν να καθορίζουν: ◄

— τις διαδικασίες και τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων όλα ή μερικά κράτη μέλη μπορούν να συμφωνούν να συμπεριλάβουν, στις εξετάσεις αυτές καλλιέργειας, στο πλαίσιο διοικητικής συνδρομής, ποικιλίες για τις οποίες, σε άλλο κράτος μέλος, έχει υποβληθεί αίτηση εγγραφής,

— τους όρους συνεργασίας μεταξύ των αρχών των συμμετεχόντων κρατών μελών,

— τις επιπτώσεις των αποτελεσμάτων των εξετάσεων αυτών καλλιέργειας,

▼C1

— τους κανόνες για την ενημέρωση όσον αφορά τις εξετάσεις καλλιέργειας για την εκτίμηση της αξίας καλλιέργειας ή χρήσης.

▼B

3. Όταν η εξέταση των γενεαλογικών γονέων είναι αναγκαία στη μελέτη των υβριδίων και των γονέων ποικιλιών, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα αποτελέσματα της εξετάσεως αυτής και η περιγραφή των γενεαλογικών γονέων να τηρούνται εμπιστευτικά αν το ζητήσει ο δημιουργός.

4. α) Στην περίπτωση γενετικώς τροποποιημένης ποικιλίας που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 4, διενεργείται εκτίμηση του περιβαλλοντικού κινδύνου όμοια με εκείνη που ορίζεται στην οδηγία 90/220/ΕΟΚ.

▼B

β) Οι διαδικασίες που εξασφαλίζουν ότι η εκτίμηση του περιβαλλοντικού κινδύνου και άλλα στοιχεία είναι ισοδύναμα με εκείνη που ορίζεται στην οδηγία 90/220/ΕΟΚ θεσπίζονται, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, με κανονισμό του Συμβουλίου που βασίζεται στην κατάλληλη νομική βάση της συνθήκης. Μέχρις ότου αρχίσει να ισχύει ο εν λόγω κανονισμός, οι γενετικά τροποποιημένες ποικιλίες θα εγκρίνονται προς υπαγωγή σε εθνικό κατάλογο μόνον αφού θα έχουν εγκριθεί για την εμπορία σύμφωνα με την οδηγία 90/220/ΕΟΚ.

γ) Τα άρθρα 11 έως 18 της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ δεν ισχύουν πλέον για τις γενετικώς τροποποιημένες ποικιλίες όταν τεθεί σε ισχύ ο κανονισμός που αναφέρεται στο παραπάνω στοιχείο β).

δ) Οι τεχνικές και επιστημονικές λεπτομέρειες για τη διενέργεια της εκτίμησης του περιβαλλοντικού κινδύνου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2.

▼M1

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι μια ποικιλία που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί σε τρόφιμα ή ζωοτροφές όπως ορίζονται στα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφάλειας των τροφίμων ([1]), είναι αποδεκτή μόνον εάν έχει εγκριθεί δυνάμει της σχετικής νομοθεσίας.

▼B

Άρθρο 8

Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι ο αιτών, κατά την υποβολή της αιτήσεως αποδοχής ποικιλίας, πρέπει να αναφέρει αν η ποικιλία αυτή αποτέλεσε ήδη αντικείμενο αιτήσεως σε άλλο κράτος μέλος, για ποιό κράτος μέλος πρόκειται και το αποτέλεσμα της αιτήσεως αυτής.

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την επίσημη δημοσίευση του καταλόγου των αποδεκτών ποικιλιών στο έδαφός τους που συνοδεύονται από το όνομα του ή των υπευθύνων της επιλογής των διατηρητέων ποικιλιών στη χώρα τους. Όταν πολλά πρόσωπα είναι υπεύθυνα για την επιλογή διατηρητέας ποικιλίας, η δημοσίευση του ονόματος αυτών δεν είναι απαραίτητη. Στην περίπτωση κατά την οποία δεν δημοσιεύεται το όνομα, ο κατάλογος αναφέρει την υπηρεσία η οποία διαθέτει τον κατάλογο των ονομάτων των υπευθύνων της επιλογής.

2. Κατά την αποδοχή ποικιλίας, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η ποικιλία αυτή να φέρει, στο μέτρο του δυνατού, την ίδια ονομασία στα άλλα κράτη μέλη.

Αν είναι γνωστό ότι οι σπόροι προς σπορά ή τα φυτά προς φύτευση μιας ποικιλίας τίθενται σε εμπορία σε άλλη χώρα με διαφορετική ονομασία, η ονομασία αυτή αναγράφεται επίσης στον κατάλογο.

([1]) ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1.

▼B

3. Τα κράτη μέλη, αφού λάβουν υπόψη τις διαθέσιμες πληροφορίες, μεριμνούν επί πλέον ώστε μια ποικιλία που δεν είναι σαφώς διακρινόμενη:

— από μια ποικιλία που έγινε προηγουμένως αποδεκτή στο εν λόγω κράτος μέλος ή σε άλλο κράτος μέλος ή

— από μια άλλη ποικιλία η οποία έχει γίνει αποδεκτή όσον αφορά τη διάκριση, τη σταθερότητα και την ομοιομορφία σύμφωνα με τους κανόνες που αντιστοιχούν σ' εκείνους της παρούσας οδηγίας, χωρίς εν τούτοις να είναι ποικιλία γνωστή στην Κοινότητα κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 1,

να φέρει την ονομασία αυτής της ποικιλίας. Αυτή η διάταξη δεν εφαρμόζεται αν αυτή η ονομασία είναι ικανή να εξαπατήσει ή να δημιουργήσει σύγχυση, όσον αφορά την εν λόγω ποικιλία, ή αν, άλλα γεγονότα, δυνάμει του συνόλου των διατάξεων του ενδιαφερομένου κράτους μέλους που διέπουν τις ποικιλιακές ονομασίες, αντιτίθενται στη χρήση της, ή αν το δικαίωμα τρίτου εμποδίζει την ελεύθερη χρήση αυτής της ονομασίας σχετικά με την εν λόγω ποικιλία.

4. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν για κάθε αποδεκτή ποικιλία φάκελο, ο οποίος περιλαμβάνει περιγραφή της ποικιλίας και σαφή περίληψη όλων των στοιχείων στις οποίες βασίζεται η αποδοχή. Η περιγραφή των ποικιλιών αναφέρεται στα φυτά που προέρχονται άμεσα από σπόρους προς σπορά και φυτά προς φύτευση της κατηγορίας «πιστοποιημένοι σπόροι και φυτά».

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι γενετικώς τροποποιημένες ποικιλίες οι οποίες έχουν γίνει αποδεκτές αναφέρονται σαφώς με την ιδιότητα αυτή στον κατάλογο των ποικιλιών. Επιπλέον, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οποιοσδήποτε εμπορεύεται παρόμοιες ποικιλίες αναφέρει σαφώς στον κατάλογο πωλήσεων ότι η ποικιλία αυτή είναι γενετικώς τροποποιημένη.

6. Όσον αφορά την καταλληλότητα της ονομασίας μιας ποικιλίας εφαρμόζεται το άρθρο 63 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών [1].

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής ως προς την καταλληλότητα της ονομασίας ποικιλιών δύνανται να θεσπισθούν σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2.

Άρθρο 10

1. Κάθε αίτηση ή ανάκληση αιτήσεως αποδοχής μιας ποικιλίας, κάθε εγγραφή σε κατάλογο ποικιλιών, καθώς και οι διάφορες τροποποιήσεις του, κοινοποιούνται αμέσως στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή, για κάθε νέα αποδεκτή ποικιλία, σύντομη περιγραφή των σημαντικότερων χαρακτηριστικών ως προς τη χρησιμοποίησή της. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση ποικιλιών (καθαρές, γραμμές υβρίδια), που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά ως γονείς τελικών ποικιλιών. Κατόπιν αιτήσεως, ανακοινώνουν επίσης τα χαρακτηριστικά που επιτρέπουν να διακρίνεται η ποικιλία από ανάλογες ποικιλίες.

[1] ΕΕ L 227 της 1.9.1994, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2506/95 (ΕΕ L 258 της 28.10.1995, σ. 3).

▼B

3. Κάθε κράτος μέλος θέτει στη διάθεση των άλλων κρατών μελών και της Επιτροπής τους φακέλους, που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 4, σχετικά με τις αποδεκτές ποικιλίες ή με εκείνες οι οποίες έπαυσαν να είναι αποδεκτές. Οι αμοιβαίες πληροφορίες που αφορούν στους φακέλους αυτούς τηρούνται εμπιστευτικά.

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι φάκελοι αποδοχής να τίθενται στη διάθεση, προσωπικώς και αποκλειστικώς, κάθε προσώπου το οποίο παρουσιάζει δικαιολογημένο ενδιαφέρον για το θέμα αυτό. Οι διατάξεις αυτές δεν τίθενται σε εφαρμογή όταν, δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 3, τα στοιχεία πρέπει να τηρούνται εμπιστευτικά.

5. Όταν η αποδοχή ποικιλίας απορριφθεί ή ακυρωθεί, τα αποτελέσματα των εξετάσεων τίθενται στη διάθεση των προσώπων τα οποία αφορά η ληφθείσα απόφαση.

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι οι αποδεκτές ποικιλίες πρέπει να διατηρούνται με συντηρητική επιλογή.

2. Η επιλογή διατηρητέων ποικιλιών πρέπει να υπόκειται πάντοτε σε έλεγχο, βάσει των καταχωρήσεων που πραγματοποιούνται από τον ή τους υπευθύνους για τη διατήρηση της ποικιλίας. Οι εγγραφές αυτές πρέπει επίσης να επεκτείνονται στην παραγωγή όλων των γενεών οι οποίες προηγούνται των βασικών σπόρων προς σπορά ή προς φύτευση.

3. Δείγματα είναι δυνατό να ζητούνται από τον υπεύθυνο της ποικιλίας. Σε περίπτωση ανάγκης, τέτοια δείγματα είναι δυνατόν να λαμβάνονται επίσημα.

4. Όταν η επιλογή διατηρητέων ποικιλιών πραγματοποιείται σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο από το οποίο η ποικιλία ήταν αποδεκτή, τα εν λόγω κράτη μέλη παρέχουν μεταξύ τους διοικητική βοήθεια όσον αφορά τον έλεγχο.

Άρθρο 12

1. Η αποδοχή ισχύει για περίοδο η οποία λήγει στο τέλος του δεκάτου ημερολογιακού έτους που έπεται της αποδοχής.

Η αποδοχή των ποικιλιών από τις αρχές της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας πριν από τη γερμανική ενοποίηση ισχύει το αργότερο μέχρι το τέλος του δέκατου ημερολογιακού έτους που έπεται της εγγραφής τους στον κατάλογο των ποικιλιών ο οποίος καταρτίζεται από τη Γερμανία σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1.

2. Η αποδοχή μιας ποικιλίας είναι δυνατό να ανανεώνεται ανά τακτά διαστήματα εάν εξακολουθεί να καλλιεργείται σε τέτοια κλίμακα ώστε να δικαιολογείται αυτό, ή αν πρέπει να υποστηριχθεί για τη διαφύλαξη φυτικών γενετικών πόρων, και εφόσον εξακολουθούν να πληρούνται είτε οι απαιτήσεις όσον αφορά τη διαφορετικότητα, την ομοιομορφία και τη σταθερότητα, είτε τα κριτήρια του άρθρου 20 παράγραφοι 2 και 3. Πλην της περίπτωσης φυτικών γενετικών πόρων κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 20 οι αιτήσεις ανανέωσης υποβάλλονται το αργότερο δύο χρόνια πριν τη λήξη της περιόδου αποδοχής.

▼B

3. Η διάρκεια μιας αποδοχής πρέπει να παρατείνεται προσωρινά μέχρις ότου ληφθεί η απόφαση σχετικά με την αίτηση παρατάσεως.

Άρθρο 13

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη διευκρίνιση των αμφιβολιών που προκύπτουν μετά την αποδοχή μιας ποικιλίας, όσον αφορά την εκτίμηση της διακρίσεώς της ή της ονομασίας της κατά τη στιγμή της αποδοχής της.

2. Αν αποδειχθεί, μετά την αποδοχή μιας ποικιλίας, ότι δεν εκπληρώθηκε, κατά το χρόνο της αποδοχής ο όρος της διακρίσεως σύμφωνα με το άρθρο 5, η αποδοχή αντικαθίσταται από άλλη απόφαση ή, κατά περίπτωση, από ανάκληση, που συμφωνεί με την παρούσα οδηγία.

Με την άλλη αυτή απόφαση, η ποικιλία δεν θεωρείται πλέον, από τη στιγμή της αρχικής της αποδοχής, ως ποικιλία γνωστή στην Κοινότητα κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 1.

3. Αν αποδειχθεί, μετά την αποδοχή μιας ποικιλίας, ότι η ονομασία της κατά την έννοια του άρθρου 9 δεν έγινε δεκτή κατά την αποδοχή, η ονομασία προσαρμόζεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να είναι σύμφωνη με την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν η προηγούμενη ονομασία να είναι δυνατόν προσωρινά να χρησιμοποιείται συμπληρωματικά. Οι λεπτομερείς κανόνες σύμφωνα με τους οποίους η προηγούμενη ονομασία μπορεί να χρησιμοποιείται συμπληρωματικά είναι δυνατόν να καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2.

4. Με τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2 μπορούν να καθορίζονται λεπτομέρειες εφαρμογής των παραγράφων 1 και 2.

Άρθρο 14

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αποδοχή ποικιλίας να ακυρούται:

α) αν αποδεικνύεται κατά τις εξετάσεις ότι μια ποικιλία δεν είναι πλέον σαφώς διακρινόμενη, σταθερή ή επαρκώς ομοιόμορφη,

β) αν το ζητήσουν ο ή οι υπεύθυνοι της ποικιλίας, εκτός αν παραμένει εξασφαλισμένη η επιλογή διατηρητέων ποικιλιών.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ακυρώσουν την αποδοχή μιας ποικιλίας:

α) αν δεν τηρούνται οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις, οι οποίες θεσπίζονται κατ' εφαρμογήν της παρούσας οδηγίας,

β) αν, κατά την αίτηση αποδοχής ή τη διαδικασία της εξετάσεως, έχουν παρασχεθεί ψευδείς ή απατηλές πληροφορίες ως προς τα στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η αποδοχή.

▼B

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε μια ποικιλία να διαγράφεται από τον κατάλογό τους, αν ακυρούται η αποδοχή της ποικιλίας αυτής ή αν έχει λήξει η περίοδος ισχύος της αποδοχής.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν, για το έδαφός τους, προθεσμία διαθέσεως για την πιστοποίηση και την εμπορία των σπόρων προς σπορά ή προς φύτευση το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου του τρίτου έτους, μετά τη λήξη ισχύος της αποδοχής.

Για τις ποικιλίες που έχουν περιληφθεί, δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 1, στον κοινό κατάλογο των ποικιλιών που αναφέρονται στο άρθρο 17, η προθεσμία διαθέσεως που λήγει τελευταία μεταξύ αυτών που παρέχονται από τα διάφορα κράτη μέλη αποδοχής δυνάμει του πρώτου εδαφίου εφαρμόζεται στην εμπορία σε όλα τα κράτη μέλη, στο μέτρο που οι σπόροι προς σπορά ή προς φύτευση της σχετικής ποικιλίας δεν υπέστησαν κανέναν περιορισμό εμπορίας όσον αφορά την ποικιλία.

Άρθρο 16

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, από τη δημοσίευση που αναφέρεται στο άρθρο 17, οι σπόροι ποικιλιών που έχουν γίνει αποδεκτές σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας ή σύμφωνα με τις αρχές που αντιστοιχούν στις αρχές της παρούσας οδηγίας δεν υπόκεινται σε κανένα περιορισμό εμπορίας ως προς την ποικιλία.

2. Μπορεί να επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος, ύστερα από αίτησή του η οποία εξετάζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 ή το άρθρο 23 παράγραφος 3 προκειμένου για γενετικώς τροποποιημένες ποικιλίες, να απαγορεύει, στο σύνολο ή σε τμήμα της επικράτειάς του, τη χρήση της ποικιλίας ή να ορίζει τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την καλλιέργεια της ποικιλίας και, στην περίπτωση που προβλέπεται στο στοιχείο γ), προϋποθέσεις για τη χρήση των προϊόντων που προέρχονται από την καλλιέργειά της:

α) αν αποδειχθεί ότι η καλλιέργεια της ποικιλίας αυτής θα μπορούσε να βλάψει, από φυτοϋγειονομική άποψη, την καλλιέργεια άλλων ποικιλιών ή ειδών ή

β) αν διαπιστωθεί, βάσει των επίσημων εξετάσεων καλλιέργειας οι οποίες πραγματοποιούνται στο αιτούν κράτος μέλος, κατ' εφαρμογή αναλογικώς των διατάξεων του άρθρου 5 παράγραφος 4, ότι η ποικιλία δεν παράγει, σε κανένα τμήμα του εδάφους του, αποτελέσματα που αντιστοιχούν σε εκείνα που επιτεύχθησαν με μια άλλη, συγκρίσιμη ποικιλία, αποδεκτή στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους, ή αν είναι γνωστόν ότι η ποικιλία δεν είναι κατάλληλη για καλλιέργεια σε κανένα τμήμα του εδάφους του, λόγω της φύσης της ή της κατηγορίας ωρίμανσης στην οποία ανήκει. Η αίτηση υποβάλλεται πριν από το τέλος του τρίτου ημερολογικού έτους από την αποδοχή της ποικιλίας·

γ) αν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι, εκτός εκείνων που έχουν αναφερθεί ήδη και όσων έχουν αναφερθεί ενδεχομένως κατά τη διαδικασία του άρθρου 10 παράγραφος 2, να πιστεύεται ότι η ποικιλία ενέχει κινδύνους για την υγεία του ανθρώπου ή για το περιβάλλον.

▼B

Άρθρο 17

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέχονται από τα κράτη μέλη και στο μέτρο που περιέρχονται στην Επιτροπή, αυτή εξασφαλίζει τη δημοσίευση, στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C, υπό τον τίτλο «Κοινός κατάλογος ποικιλιών καλλιεργουμένων φυτικών ειδών», όλων των ποικιλιών των οποίων οι σπόροι προς σπορά και προς φύτευση, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 16, δεν υπόκεινται σε κανέναν περιορισμό εμπορίας ως προς την ποικιλία, καθώς και των ενδείξεων οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 περί του ή των υπευθύνων της επιλογής διατηρητέων ποικιλιών. Η δημοσίευση αναφέρει τα κράτη μέλη τα οποία έτυχαν αδείας κατά το άρθρο 16 παράγραφος 2 ή το άρθρο 18.

Αυτή η δημοσίευση περιλαμβάνει τις ποικιλίες για τις οποίες εφαρμόζεται προθεσμία διαθέσεως κατά το άρθρο 15 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο. Αναφέρονται στη δημοσίευση η διάρκεια της προθεσμίας διαθέσεως και κατά περίπτωση, τα κράτη μέλη για τα οποία ενδεχομένως η προθεσμία δεν εφαρμόζεται.

Η δημοσίευση αναφέρει σαφώς τις γενετικώς τροποποιημένες ποικιλίες.

Άρθρο 18

Αν διαπιστωθεί ότι, σε ένα κράτος μέλος, η καλλιέργεια μιας ποικιλίας, εγγεγραμμένης στον κοινό κατάλογο ποικιλιών, είναι δυνατόν να βλάψει, από φυτοϋγειονομική άποψη, την καλλιέργεια άλλων ποικιλιών ή ειδών ή ενέχει κινδύνους για το περιβάλλον ή την ανθρώπινη υγεία, μπορεί να επιτραπεί στο εν λόγω κράτος μέλος, κατόπιν αιτήσεώς του και με την διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 ή στο άρθρο 23 παράγραφος 3 προκειμένου για γενετικώς τροποποιημένη ποικιλία, να απαγορεύει την εμπορία των σπόρων ή του πολλαπλασιαστικού υλικού της εν λόγω ποικιλίας στο σύνολο ή σε τμήμα της επικράτειάς του. Αν υπάρχει άμεσος κίνδυνος διάδοσης επιβλαβών οργανισμών ή άμεσος κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να προβεί στην απαγόρευση αυτή συγχρόνως με την κατάθεση της αιτήσεώς του και μέχρι την οριστική απόφαση η οποία πρέπει να ληφθεί εντός τριών μηνών με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 ή στο άρθρο 23 παράγραφος 3 προκειμένου για γενετικώς τροποποιημένη ποικιλία.

Άρθρο 19

Όταν μια ποικιλία παύει να είναι αποδεκτή σε κράτος μέλος το οποίο είχε αρχικώς αποδεχθεί την εν λόγω ποικιλία, ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη μπορούν να διατηρήσουν την αποδοχή της ποικιλίας αυτής αν οι όροι αποδοχής διατηρούνται σε αυτά τα κράτη μέλη και εφόσον είναι εξασφαλισμένη η επιλογή διατηρητέων ποικιλιών.

Άρθρο 20

1. Με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2, μπορούν να καθορίζονται ειδικές προϋποθέσεις για να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις των όρων εμπορίας των σπόρων που έχουν υποστεί χημική επεξεργασία.

▼B

2. Υπό την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1467/94 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1994, για τη διατήρηση, το χαρακτηριστικό, τη συλλογή και τη χρησιμοποίηση των γενετικών πόρων στη γεωργία [1], με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2, καθορίζονται ειδικές προϋποθέσεις για να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις της επί τόπου διατήρησης και της αειφόρου χρήσης των φυτικών γενετικών πόρων μέσω της καλλιέργειας και της εμπορίας εντοπίων αβελτιώτων φυτών ή ποικιλιών που είναι φυσικώς προσαρμοσμένες στις τοπικές και περιφερειακές συνθήκες και απειλούνται από γενετική διάβρωση.

3. Οι ειδικές προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 ανωτέρω περιλαμβάνουν, ειδικότερα, τα ακόλουθα σημεία:

α) οι ντόπιες αβελτίωτες φυλές και ποικιλίες εγκρίνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Η διαδικασία επίσημης αποδοχής πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα ειδικά ποιοτικά χαρακτηριστικά και τις σχετικές απαιτήσεις. Πρέπει να λαμβάνονται επίσης ιδιαίτερα υπόψη τα αποτελέσματα ανεπίσημων δοκιμών και οι γνώσεις που έχουν αποκτηθεί από την πρακτική πείρα κατά τη διάρκεια της καλλιέργειας, του πολλαπλασιασμού και της χρήσης, καθώς και οι λεπτομερείς περιγραφές των ποικιλιών και των σχετικών ονομασιών, όπως έχουν κοινοποιηθεί στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος· στην περίπτωση που αυτά επαρκούν, πρέπει να προβλέπεται εξαίρεση από την προβλεπόμενη επίσημη εξέταση. Μετά την αποδοχή της, η συγκεκριμένη ντόπια αβελτίωτη φυλή ή ποικιλία καταγράφονται ως «ποικιλία προς διατήρηση» στον κοινό κατάλογο·

β) οι ανάλογοι ποσοτικοί περιορισμοί.

Άρθρο 21

Με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 μπορούν να καθορίζονται ειδικοί όροι για να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις στον τομέα της διατήρησης των γενετικών πόρων.

Άρθρο 22

1. Κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, διαπιστώνει:

α) αν οι επίσημες εξετάσεις των ποικιλιών που πραγματοποιήθηκαν σε τρίτη χώρα παρέχουν τις αυτές εγγυήσεις με τις εξετάσεις στα κράτη μέλη, όπως προβλέπονται στο άρθρο 7·

β) αν οι έλεγχοι των διατηρητέων ποικιλιών, οι οποίοι πραγματοποιούνται σε τρίτη χώρα, παρέχουν τις ίδιες εγγυήσεις με τους ελέγχους, οι οποίοι πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης σε κάθε νέο κράτος μέλος από την ημερομηνία της προσχωρήσεώς του μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία οφείλει να θέσει σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την παρούσα οδηγία.

[1] ΕΕ L 159 της 28.6.1994, σ. 1.

▼B

Άρθρο 23

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την μόνιμη επιτροπή σπόρων προς σπορά και γεωργικών δενδροκηπευτικών και δασικών φυτών προς φύτευση που συστάθηκε από το άρθρο 1 της απόφασης 66/399/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1].

2. Όταν γίνεται παραπομπή στη παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε ένα μήνα.

3. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε τρεις μήνες.

4. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 24

Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16 και 18, η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις διατάξεις των εθνικών νομοθεσιών, οι οποίες δικαιολογούνται για λόγους προστασίας της υγείας και της ζωής ανθρώπων και ζώων ή προφυλάξεως των φυτών, ή προστασίας της βιομηχανικής ή εμπορικής ιδιοκτησίας.

Άρθρο 25

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 26

1. Η οδηγία 70/457/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες που εμφαίνονται στο παράρτημα Ι μέρος Α, καταργείται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες ενσωμάτωσης που εμφαίνονται στο παράρτημα Ι μέρος Β.

2. Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφαίνεται στο παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 27

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 28

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

[1] ΕΕ 125 της 11.7.1966, σ. 2289/66.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΜΕΡΟΣ Α

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΗ ΟΔΗΓΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΔΟΧΙΚΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ

(που αναφέρονται στο άρθρο 26)

Οδηγία 70/457/ΕΟΚ (ΕΕ L 225 της 12.10.1970, σ. 1)	
Οδηγία 72/274/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 171 της 29.7.1972, σ. 37)	μόνο σχετικά με τις αναφορές στις διατάξεις της οδηγίας 70/457/ΕΟΚ που γίνονται στα άρθρα 1 και 2
Οδηγία 72/418/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 287 της 26.12.1972, σ. 22)	μόνο το άρθρο 7
Οδηγία 73/438/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 356 της 27.12.1973, σ. 79)	μόνο το άρθρο 7
Οδηγία 78/55/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 16 της 20.1.1978, σ. 23)	μόνο το άρθρο 6
Οδηγία 79/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 205 της 13.8.1979, σ. 1)	μόνο το άρθρο 3
Οδηγία 79/967/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 293 της 20.11.1979, σ. 16)	μόνο το άρθρο 2
Οδηγία 80/1141/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 341 της 16.12.1980, σ. 27)	μόνο το άρθρο 1
Οδηγία 86/155/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 118 της 7.5.1986, σ. 23)	μόνο το άρθρο 5
Οδηγία 88/380/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 187 της 16.7.1988, σ. 31)	μόνο το άρθρο 6
Οδηγία 90/654/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 353 της 17.12.1990, σ. 48)	μόνο σχετικά με τις αναφορές στις διατάξεις της οδηγίας 70/457/ΕΟΚ που γίνονται στο άρθρο 2 και στο παράρτημα II.1.6
Οδηγία 98/95/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 25 της 1.2.1999, σ. 1)	μόνο το άρθρο 6
Οδηγία 98/96/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 25 της 1.2.1999, σ. 27)	μόνο το άρθρο 6

▼B

ΜΕΡΟΣ Β

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΘΕΣΜΙΩΝ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗΣ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

(που αναφέρονται στο άρθρο 26)

Οδηγία	Προθεσμία ενσωμάτωσης
70/457/ΕΟΚ	1η Ιουλίου 1972 (1) (2)
70/274/ΕΟΚ	1η Ιουλίου 1972 (άρθρο 1)
	1η Ιανουαρίου 1973 (άρθρο 2)
72/418/ΕΟΚ	1η Ιουλίου 1972 (άρθρο 7)
73/438/ΕΟΚ	1η Ιουλίου 1974 (άρθρο 7)
78/55/ΕΟΚ	1η Ιουλίου 1977 (άρθρο 6)
79/692/ΕΟΚ	1η Ιουλίου 1977 (άρθρο 3 σημείο 9)
	1η Ιουλίου 1982 (άλλες διατάξεις)
79/967/ΕΟΚ	1η Ιουλίου 1982 (άρθρο 2)
80/1141/ΕΟΚ	1η Ιουλίου 1980 (άρθρο 1)
86/155/ΕΟΚ	1η Μαρτίου 1986 (άρθρο 5)
88/380/ΕΟΚ	1η Ιανουαρίου 1986 (άρθρο 6 σημείο 5 και σημείο 6)
	1η Ιουλίου 1990 (άλλες διατάξεις)
90/654/ΕΟΚ	
98/95/ΕΚ	1η Φεβρουαρίου 2000 (διορθωτικό ΕΕ L 126 της 20.5.1999, σ. 23)
98/96/ΕΚ	1η Φεβρουαρίου 2000

(1) Την 1η Ιουλίου 1973 για την Δανία, την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, την 1η Ιανουαρίου 1986 για την Ελλάδα, την 1η Μαρτίου 1986 για την Ισπανία. Για την Πορτογαλία την 1η Ιανουαρίου 1989 σχετικά με την εμπορία σπόρων δημητριακών προς σπορά για τα είδη *Hordeum vulgare* L., *Oryza sativa* L. *Triticum aestivum ernend*. Fiori και Paol. *Triticum durum* Desf. και *Zea mays* L.· σχετικά με την εμπορία σπόρων προς σπορά κτηνοτροφικών φυτών, για τα είδη *Lolium multiflorum* Lam., *Lolium perenne* L. και *Vicia sativa* L· και την 1η Ιανουαρίου 1991 για τα άλλα είδη.

(2) Την 1η Ιανουαρίου 1995 για την Αυστρία, Φινλανδία και Σουηδία.

— Η Φινλανδία και η Σουηδία μπορούν να αναβάλουν, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1995 το αργότερο, την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στο έδαφός τους σχετικά με την εμπορία στο έδαφός τους σπόρων προς σπορά ποικιλιών που απαριθμούνται στους αντίστοιχους εθνικούς καταλόγους για ποικιλίες γεωργικών φυτικών ειδών και για ποικιλίες κηπευτικών φυτικών ειδών που δεν έχουν γίνει επιστήμως δεκτές σύμφωνα με τις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας. Οι σπόροι προς σπορά των ποικιλιών αυτών δεν επιτρέπεται να αποτελέσουν αντι-κείμενο εμπορίας στο έδαφος των άλλων κρατών μελών κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής.

— Οι ποικιλίες γεωργικών και κηπευτικών φυτικών ειδών οι οποίες, κατά την ημερομηνία προσχώρησης ή μεταγενέστερα, απαριθμούνται και στους αντίστοιχους εθνικούς καταλόγους της Φινλανδίας και της Σουηδίας και στους κοινούς καταλόγους, δεν υπόκεινται σε τυχόν περιορισμούς εμπορίας όσον αφορά την ποικιλία

— Κατά την περίοδο που αναφέρεται στην πρώτη περίπτωση, οι ποικιλίες εκείνες των αντίστοιχων εθνικών καταλόγων της Φινλανδίας και της Σουηδίας που έχουν γίνει επισήμως δεκτές σύμφωνα με τις διατάξεις της προαναφερόμενης οδηγίας συμπεριλαμβάνονται στους κοινούς καταλόγους ποικιλιών γεωργικών ή κηπευτικών φυτικών ειδών, αντιστοίχως.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 70/457/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 1 παράγραφος 1
Άρθρο 1 παράγραφος 2	Άρθρο 1 παράγραφος 2
Άρθρο 22	Άρθρο 1 παράγραφος 3
Άρθρο 2	Άρθρο 2
Άρθρο 3 παράγραφος 1	Άρθρο 3 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 1α	Άρθρο 3 παράγραφος 2
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 3 παράγραφος 3
Άρθρο 3 παράγραφος 3	Άρθρο 3 παράγραφος 4
Άρθρο 3 παράγραφος 4	Άρθρο 3 παράγραφος 5
Άρθρο 4	Άρθρο 4
Άρθρο 5	Άρθρο 5
Άρθρο 6	Άρθρο 6
Άρθρο 7	Άρθρο 7
Άρθρο 8	Άρθρο 8
Άρθρο 9	Άρθρο 9
Άρθρο 10	Άρθρο 10
Άρθρο 11	Άρθρο 11
Άρθρο 12	Άρθρο 12
Άρθρο 12α	Άρθρο 13
Άρθρο 13	Άρθρο 14
Άρθρο 14	Άρθρο 15
Άρθρο 15	Άρθρο 16
Άρθρο 16	—
Άρθρο 17	—
Άρθρο 18	Άρθρο 17
Άρθρο 19	Άρθρο 18
Άρθρο 20	Άρθρο 19
Άρθρο 20α	Άρθρο 20
Άρθρο 21 παράγραφος 1	Άρθρο 22 παράγραφος 1
Άρθρο 21 παράγραφος 3	Άρθρο 22 παράγραφος 2
Άρθρο 23	Άρθρο 23 παράγραφοι 1, 2 και 4
Άρθρο 23α	Άρθρο 23 παράγραφοι 1, 3 και 4
Άρθρο 24	Άρθρο 24
Άρθρο 24α	Άρθρο 21
—	Άρθρο 25 ([1])
—	Άρθρο 26
—	Άρθρο 27
—	Άρθρο 28
-	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I
—	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II
—	

([1]) 98/95/ΕΚ άρθρο 9 παράγραφος 2 και 98/96/ΕΚ άρθρο 8 παράγραφος 2.